

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

7938/06 (Presse 94)
(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

2722. samling i Rådet

Almindelige anliggender og eksterne forbindelser

Almindelige anliggender

Luxembourg, den 10. april 2006

Formand **Ursula PLASSNIK**
Østrigs forbundsudenrigsminister

* 2723. samling vedrørende eksterne forbindelser er omhandlet i en separat pressemeddelelse (ST 7939/06 Presse 95)

P R E S S E

Rue de la Loi 175 B - 1048 BRUXELLES Tlf.: +32 (0)2 281 6083 / 6319 Fax: +32 (0)2 281 8026
press.office@consilium.eu.int <http://ue.eu.int/Newsroom>

7938/06 (Presse 94)

1
DA

Vigtigste resultater af Rådets samling

*Rådet oprettede en EU-planlægningsgruppe med henblik på en eventuel EU-krisestyringsoperation i **Kosovo** på retsstatsområdet og eventuelt også andre områder, som Rådet vil kunne indkredse i forbindelse med processen til fastlæggelse af den fremtidige status.*

*Rådet godkendte en aftale – der blev undertegnet samme dag – mellem Den Europæiske Union og **Den Internationale Straffedomstol** om samarbejde og bistand.*

INDHOLD¹

DELTAGERE	5
------------------------	----------

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

OVERSVØMMELSER	7
-----------------------------	----------

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT*EKSTERNE FORBINDELSER*

– Belarus – Udvidet visumforbud	8
– Forbindelserne med Israel – Udvidelsen	8
– Aftalen mellem EU og San Marino – Tilpasning med henblik på den kommende EU-udvidelse	8
– Den Internationale Straffedomstol – Aftale om samarbejde og bistand	9
– Opfølgning af FN's verdensstopmøde – <i>Rådets konklusioner</i>	9
– EU's særlige repræsentanter – udnævnelse, mandat og finansiering	12

DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK (ESFP)

– EU-krisestyringsoperation i Kosovo	12
– EU's øvelsesprogram for 2006-2010	13
– Krisestyring - Aftale med Tyrkiet	13

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets protokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

UDVIKLINGSPOLITIK

– Den afrikanske fredsfacilitet.....	14
– Økonomiske partnerskabsaftaler – <i>Rådets konklusioner</i>	14
– Partnerskabet mellem EU og Caribien – <i>Rådets konklusioner</i>	14
– AVS-EU-partnerskabsaftalen – Midlertidig anvendelse	15
– Energi og udvikling – <i>Rådets konklusioner</i>	15
– Sundhedspersonalekrisen – <i>Rådets konklusioner og EU-erklæring</i>	15
– EU-handlingsplan om landbrugsråvarer – EU-Afrika-partnerskabsaftale om bomuld	15

HANDELSPOLITIK

– Antidumping – Korea – Elektroniske mikrokredsløb	17
--	----

ALMINDELIGE ANLIGGENDER

– Drøftelserne i de forskellige rådssammensætninger	17
---	----

ØKONOMI OG FINANS

– Det europæiske monetære system	17
--	----

ÅBENHED

– Aktindsigt	17
--------------------	----

BESKIKKELSER

– Regionsudvalget	18
-------------------------	----

BILAG

– BILAG I: Økonomiske partnerskabsaftaler – <i>Rådets konklusioner</i>	19
– BILAG II: Partnerskabet mellem EU og Caribien – <i>Rådets konklusioner</i>	22
– BILAG III: Energi og udvikling – <i>Rådets konklusioner</i>	27
– BILAG IV: Sundhedspersonalekrisen i udviklingslandene – <i>Rådets konklusioner og EU-erklæring</i>	32

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Karel DE GUCHT
Didier DONFUT

Udenrigsminister
Statssekretær for Europaspørgsmål under udenrigsministeren

Den Tjekkiske Republik:

Cyril SVOBODA

Udenrigsminister

Danmark:

Per Stig MØLLER

Udenrigsminister

Tyskland:

Frank-Walter STEINMEIER

Udenrigsminister

Estland:

Urmas PAET

Udenrigsminister

Grækenland:

Theodora BAKOYANNIS
Ioannis VALINAKIS

Udenrigsminister
Statssekretær for udenrigsspørgsmål

Spanien:

Alberto NAVAOOR GONZÁLEZ

Statssekretær for spørgsmål vedrørende Den Europæiske Union

Frankrig:

Catherine COLONNA

Minister med ansvar for Europaspørgsmål

Irland:

Dermot AHERN

Udenrigsminister

Italien:

Rocco CANGELOSI

Fast repræsentant

Cypern:

George IACOVOU

Udenrigsminister

Lettland:

Artis PABRIKS

Udenrigsminister

Litauen:

Antanas VALIONIS

Udenrigsminister

Luxembourg:

Jean ASSELBORN

Vicepremierminister samt udenrigs- og indvandringsminister

Nicolas SCHMIT

Viceminister med ansvar for udenrigsspørgsmål og indvandring

Ungarn:

Ferenc SOMOGYI

Udenrigsminister

Malta:

Michael FREUDO

Udenrigsminister

Nederlandene:

Bernard BOT

Udenrigsminister

Østrig:

Ursula PLASSNIK
Hans WINKLER

Forbundsudenrigsminister
Statssekretær, Forbundsudenrigsministeriet

Polen:

Stefan MELLER

Udenrigsminister

Portugal:

Fernando DE OLIVEIRA NEVES

Statssekretær for Europaspørgsmål

Slovenien:

Dimitrij RUPEL

Udenrigsminister

Slovakiet:

Eduard KUKAN

Udenrigsminister

Finland:

Erkki TUOMIOJA

Udenrigsminister

Paula LEHTOMÄKI

Minister for udenrigshandel og udvikling

Sverige:

Carin JÄMTIN

Minister, Udenrigsministeriet, med ansvar for udviklingsbistand

Det Forenede Kongerige:

Jack STRAW

Minister for udenrigs- og Commonwealth-spørgsmål

Kommissionen:

Benita FERRERO-WALDNER

Medlem

Peter MANDELSON

Medlem

Generalsekretariatet for Rådet:

Javier SOLANA

Generalsekretær/højtstående FUSP-repræsentant

De tiltrædende staters regeringer var repræsenteret således:

Bulgarien:

Ivailo KALFIN

Viceministerpræsident og udenrigsminister

Lyubomir KYUCHUKOV

Viceudenrigsminister

Rumænien:

Mihai-Răzvan UNGUREANU

Udenrigsminister

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT**OVERSVØMMELSER**

Flere delegationer kom ind på oversvømmelserne i Central- og Sydøsteuropa. Nogle var i gang med at undersøge muligheden for at ansøge om EU-bistand under Solidaritetsfonden.

Formandskabet udtrykte sin medfølelse og beklagelse over tabene af liv og mindede om, at civilbeskyttelse og forebyggelse står højt oppe på listen over formandskabets prioriteter.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT

EKSTERNE FORBINDELSER

Belarus – Udvidet visumforbud

Rådet vedtog en fælles holdning med det formål at indføre rejserestriktioner over for Belarus' ledelse og de belarussiske embedsmænd, der er ansvarlige for overtrædelserne af de internationale valgstandarder under valget den 19. marts og for overgrebene mod civilsamfundet i forbindelse med valget (8015/06).

Med den fælles holdning udvides den liste over personer, der blev fastsat ved fælles holdning 2004/661/FUSP (EUT L 301 af 28.9.2004, s. 67) og fælles holdning 2004/848/FUSP (EUT L 367 af 14.12.2004, s. 35), til at omfatte 31 personer, herunder præsident Lukasjenko, og medlemsstaterne forpligtes til at hindre de pågældende personers indrejse på eller transit gennem deres områder. Den fælles holdning ophæver fælles holdning 2004/661/FUSP.

Jf. Rådets konklusioner om Belarus (pressemeddelelsen vedrørende eksterne forbindelser, 7939/06).

Forbindelserne med Israel – Udvidelsen

Rådet vedtog en afgørelse om godkendelse af indgåelsen af en protokol til Euro-Middelhavsafhtalen mellem EU og Israel for at tage hensyn til de ti nye EU-medlemsstaters tiltrædelse i maj 2004. (6060/06).

Euro-Middelhavsafhtalen mellem EU og Israel blev undertegnet i november 1995 og trådte i kraft i juni 2000.

Aftalen mellem EU og San Marino – Tilpasning med henblik på den kommende EU-udvidelse

Rådet bemyndigede Kommissionen til at indlede forhandlinger med San Marino om tilpasning af aftalen om samarbejde og om toldunion for så vidt angår Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter med henblik på udvidelsen af EU.

Den Internationale Straffedomstol – Aftale om samarbejde og bistand

Den Europæiske Union og Den Internationale Straffedomstol (ICC) undertegnede en aftale om samarbejde og bistand (7871/06) efter Rådets vedtagelse af en afgørelse om godkendelse af aftalen.

Aftalen indgås af EU og ICC i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis EU-traktaten og Rom-statutten om oprettelse af ICC. EU og ICC skal arbejde tæt sammen, når det er relevant, og høre hinanden i spørgsmål af fælles interesse. Parterne er med henblik på denne forpligtelse til samarbejde og bistand enige om at etablere passende regelmæssige kontakter mellem ICC og EU's kontaktpunkt til ICC. Aftalen dækker betingelserne for samarbejde og bistand på bl.a. følgende områder: deltagelse i møder, udveksling af oplysninger, vidneførelse af EU-personale og samarbejde mellem EU og anklageren.

Støtte til ICC er en prioritet for EU, der har forpligtet sig til at støtte ICC's effektive funktion og fremskynde verdenssamfundets støtte til den ved at fremme den bredest mulige deltagelse i Rom-statutten¹.

Opfølgning af FN's verdenstopmøde – Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

- "1. Rådet henviser til sine konklusioner af 7. november 2005 om opfølgningen af FN's verdenstopmøde og bekræfter sit tilsagn om at spille en aktiv rolle i forbindelse med sikringen af, at de reformer, der blev vedtaget på topmødet, gennemføres fuldt ud og hurtigt.
2. Rådet hilser FN's Generalforsamlings vedtagelse af resolutionen om oprettelse af Menneskerettighedsrådet den 15. marts i New York velkommen. Oprettelsen af Menneskerettighedsrådet er et væsentligt element i den videre styrkelse af FN's menneskerettighedssystem og udgør et vigtigt skridt i FN's reformproces.

Det lykkedes ikke for EU at få alle de ønskede elementer med i den endelige tekst. Rådet mener imidlertid, at resolutionen opfylder de grundlæggende krav, der gør teksten acceptabel som et kompromis. Den Europæiske Union er rede til at samarbejde med andre FN-medlemmer med henblik på at gøre Menneskerettighedsrådet til et effektivt organ, der vil yde et ægte bidrag til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne for alle.

¹ Jf. fælles holdning 2003/444/FUSP, EUT L 150 af 18.6.2003, s. 67.

Rådet ser frem til det første valg til Menneskerettighedsrådet den 9. maj, hvor vi bør satse på at få etableret et troværdigt organ, og bekræfter, at det har til hensigt at bidrage aktivt til den første samling i det nye råd fra den 19. juni. Det er Rådets holdning, at der allerede på første samling bør tages væsentlige spørgsmål op.

Rådet lægger også stor vægt på gennemførelsen af FN's verdensstopmødets beslutning om at styrke FN's Menneskerettighedskontor (OHCHR) gennem en fordobling af dets almindelige budgetmidler over de næste fem år.

3. Rådet hilser med tilfredshed oprettelsen af Fredsopbygningskommissionen ved FN's Generalforsamlings og FN's Sikkerhedsråds resolutioner af 20. december 2005. EU forpligter sig til fuldt ud og aktivt at bidrage til kommissionens arbejde.

EU forventer, at der snart indkaldes til møde i Fredsopbygningskommissionens organisatoriske udvalg, og håber, at Fredsopbygningskommissionen hurtigt derefter vil træde sammen i sine første landespecifikke sammensætninger for at hjælpe lande med at tilvejebringe varig fred. I den forbindelse er det særlig vigtigt, at det nye støttekontor for fredsopbygning hurtigt etableres med tilstrækkeligt personale inden for de eksisterende midler, og at der snarlig fastlægges effektive og ansvarlige mekanismer til administration af fredsopbygningsfonden.

4. Rådet ser med tilfredshed på den indsats, der gøres for at sætte FN i stand til at reagere hurtigere på humanitære kriser, herunder via oprettelsen af den centrale revolverende nødfond (CERF) ved Generalforsamlingens resolution af 12. december 2005 og denne fonds officielle lancering den 9. marts 2006. CERF er et vigtigt skridt i reformen på det humanitære område og forventes at sikre en mere forudsigelig finansiering af nødhjælpsaktioner samt tilvejebringe øget og betids finansiering til supplerende af FN-organisationernes nuværende finansielle beredskabsmekanismer. Derudover vil fonden yde et vigtigt bidrag til finansieringen af kronisk underfinansierede nødsituationer.
5. For at styrke og effektivisere FN er det vigtigt, at der gennemføres en administrativ reform. Rådet støtter de skridt, der allerede er taget med henblik på at forbedre administrationen af organisationen, navnlig ved at sikre etisk adfærd og styrke opsynet og ansvarsforholdene i sekretariatet.

Rådet hilser generalsekretærens vidtfavnende rapport "Investing in the UN" velkommen som et godt grundlag for at gøre FN til en mere effektiv og ansvarlig organisation og gentager, at EU giver sin fulde støtte til generalsekretær Kofi Annan med henblik på en vellykket gennemførelse af den administrative reform.

EU er rede til at arbejde sammen med alle medlemmer med henblik på at tilvejebringe et positivt resultat af forhandlingerne i Generalforsamlingens regi, så FN-sekretariatet bliver bedre rustet til at tackle det 21. århundredes udfordringer.

6. Rådet understreger vigtigheden af mandatgennemgangen som en nødvendig statusopførelse for at styrke organisationen og gøre FN mere effektivt til gavn for alle medlemmer. EU understreger, at mandatgennemgangen ikke er en omkostningsreducerende øvelse og heller ikke tager sigte på at beskære FN's aktiviteter eller sætte spørgsmål ved Generalforsamlingens prioriteter.
7. Rådet prioriterer sammenhængen i hele FN-systemet og det arbejde, som udføres af det panel, der er nedsat for at undersøge, hvordan De Forenede Nationer kan arbejde mere sammenhængende og effektivt på verdensplan inden for udvikling, humanitær bistand og miljø, meget højt. Rådet opfordrer panelet til at fremlægge en handlingsorienteret reformplan med klare benchmarks.
8. Rådet lægger stor vægt på udviklingssamarbejde og på gennemførelsen af de tilsagn, der blev bekræftet på 2005-verdenstopmødet. EU vil fortsat bidrage aktivt til reformen af Det Økonomiske og Sociale Råd (Ecosoc) og udviklingsaspekterne af reformprocessen. Rådet hilser med tilfredshed de bestræbelser, der gøres for at effektivisere Ecosoc, så det kan opfylde sit mandat som FN's centrale koordinerende organ for økonomiske, sociale og miljømæssige spørgsmål, bl.a. ved organisering af et forum for udviklingssamarbejde hvert andet år.
9. EU vil også ihærdigt fremme andre områder af FN-reformen, herunder reformen af FN's vigtigste organer, bl.a. Generalforsamlingen og Sikkerhedsrådet, samt retsstatsprincippet. EU vil også deltage aktivt i de forestående konsultationer om reformen af FN's miljøaktiviteter; i den forbindelse vil EU arbejde for oprettelse af et FN-miljøagentur baseret på UNEP, som skal have et revideret og styrket mandat, og som skal støttes af stabile, passende og forudsigelige finansielle bidrag og fungere på lige fod med andre FN-særorganisationer. EU vil også fortsat være stærkt engageret i bekæmpelsen af terrorisme. Navnlig er EU fortsat fast besluttet på at arbejde hen imod en aftale om en generel konvention om international terrorisme på FN's 60. Generalforsamling, og det ser frem til, at der snarest udarbejdes en omfattende FN-strategi for bekæmpelse af terrorisme.
10. Rådet udtrykker sin anerkendelse af den fremragende indsats, som generalsekretær Kofi Annan og Generalforsamlingens formand Jan Eliasson har gjort i denne afgørende gennemførelsesfase, og vil fortsat støtte denne indsats."

EU's særlige repræsentanter – udnævnelse, mandat og finansiering

Rådet blev enigt om ændrede retningslinjer vedrørende udnævnelse af, mandat for og finansiering af EU's særlige repræsentanter, idet mandaternes standardvarighed blev forlænget til et år, samtidig med at man bevarede den nødvendige fleksibilitet, således at Rådet kan imødekomme de specifikke behov i forbindelse med et mandat (7223/1/06). De særlige repræsentanter vil blive anmodet om at forelægge en fremskridtsrapport inden udgangen af juni 2006 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet medio november 2006.

De fælles aktioner om forlængelse af mandaterne for otte særlige repræsentanter fra den 1. marts 2006 til den 28. februar 2007, der blev vedtaget i begyndelsen af 2006, indeholder disse bestemmelser.

DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK (ESFP)

EU-krisestyringsoperation i Kosovo

Rådet vedtog en fælles aktion om oprettelse af en EU-planlægningsgruppe (EUPT Kosovo) med henblik på en eventuel EU-krisestyringsoperation på retsstatsområdet og eventuelt også andre områder i Kosovo (7771/06).

Formålet med EUPT Kosovo er

- at indlede planlægning, herunder de nødvendige indkøbsprocedurer, for at sikre en smidig overgang mellem udvalgte opgaver under FN's midlertidige administrative mission i Kosovo (UNMIK) og en eventuel EU-krisestyringsoperation på retsstatsområdet og andre områder, som Rådet vil kunne indkredse i forbindelse med processen til fastlæggelse af den fremtidige status
- at give teknisk rådgivning, hvor det er nødvendigt, så EU kan bidrage til, støtte og opretholde dialogen med UNMIK for så vidt angår UNMIK's planer om reduktion og overførsel af beføjelser til de lokale institutioner.

EUPT Kosovo udsendes gradvis, og som en begyndelse udsendes der en central gruppe fra slutningen af april; det tilsigtes at have den samlede gruppe på plads inden den 1. september 2006.

Den fælles aktion udløber den 31. december 2006.

I overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1244 blev der i begyndelsen af november 2005 indledt en proces, der skal afgøre Kosovos fremtidige status, med udpegelsen af FN's udsending Martti Ahtisaari. FN vil fastholde sit fulde engagement i Kosovo indtil udløbet af UNSCR 1244.

FN-generalsekretærens særlige repræsentant i Kosovo, Søren Jessen-Petersen, har hilst EU's deltagelse i drøftelserne om det fremtidige internationale engagement i Kosovo velkommen og har opfordret EU til at udsende en planlægningsgruppe. De foreløbige selvstyreinstitutioner har også oplyst, at de vil hilse EUPT Kosovo, der skal tage sig af beredskabsplanlægningen for en eventuel EFP-mission på retsstatsområdet, velkommen.

Rådet har siden sidste år arbejdet på at styrke EU's rolle i Kosovo på grundlag af rapporter fra den højtstående repræsentant og Kommissionen. Retsstaten og politiet er blevet identificeret som prioriterede områder.

EU's øvelsesprogram for 2006-2010

Rådet godkendte reviderede øvelsesspecifikationer for EU's krisestyringsøvelse 2006 (CME 06). Øvelsen skal fokusere på EU's samlede krisestyring med civile og militære instrumenter som led i en hurtig reaktion.

Krisestyring - Aftale med Tyrkiet

Rådet vedtog en afgørelse om godkendelse af indgåelsen af en aftale med Tyrkiet om dets deltagelse i EU's krisestyringsoperationer (7332/06).

UDVIKLINGSPOLITIK

Den afrikanske fredsfacilitet

Rådet blev enigt om, at Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) skal fortsætte med at finansiere den afrikanske fredsfacilitet i tre år fra 2008.

Finansieringen beløber sig til 300 mio. EUR i den treårige periode.

Derudover vil Kommissionen foreslå en kortsigtet supplerings for 2006-07 fra den nuværende EUF. Supplerings skal bidrage med et ekstra beløb på op til 50 mio. EUR til den eksisterende facilitet, der er på 250 mio. EUR.

Der skal i 2010 foretages en revision af finansieringskilderne og de nærmere bestemmelser for den nye afrikanske fredsfacilitet.

Fredsfaciliteten, der blev oprettet i 2003 ved en afgørelse truffet af AVS-EU-Ministerrådet, bruges til at støtte afrikansk ledede fredsbevarende operationer som f.eks. Den Afrikanske Unions operation i Darfur.

Den afrikanske fredsfacilitet er et led i opfølgningen af den EU-strategi for Afrika, som Det Europæiske Råd vedtog i december 2005.

Økonomiske partnerskabsaftaler – Rådets konklusioner

Rådet vedtog konklusioner om de økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-regionerne (*jf. bilag I*).

Partnerskabet mellem EU og Caribien – Rådets konklusioner

Rådet vedtog konklusioner om partnerskabet mellem EU og Caribien (*jf. bilag II*).

AVS-EU-partnerskabsaftalen – Midlertidig anvendelse

Rådet vedtog en afgørelse om midlertidig anvendelse af de foranstaltninger, der skal træffes, og de procedurer, der skal følges, ved gennemførelse af AVS-EU-partnerskabsaftalen i perioden fra den 25. juni 2005 til datoen for ikrafttrædelsen af den reviderede AVS-EU-aftale (5733/06).

Den reviderede AVS-EU-aftale blev undertegnet i juni 2005 i Luxembourg.

Energi og udvikling – Rådets konklusioner

Rådet vedtog konklusioner om energi i forbindelse med udviklingssamarbejde (*jf. bilag III*).

Sundhedspersonalekrisen – Rådets konklusioner og EU-erklæring

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog konklusioner og en EU-konsensuserklæring om sundhedspersonalekrisen (*jf. bilag IV*).

EU-handlingsplan om landbrugsråvarer – EU-Afrika-partnerskabsaftale om bomuld

Rådet noterede sig en statusrapport om en EU-handlingsplan om landbrugsråvarer, afhængighed og fattigdom og en EU-Afrika-partnerskabsaftale til støtte for udviklingen af bomuldssektoren.

Med hensyn til EU-handlingsplanen om landbrugsråvarer er de væsentligste konklusioner i statusrapporten følgende:

- de væsentligste udfordringer ligger stadig forude, og handlingsplanens prioriteter forbliver derfor yderst relevante
- de aktiviteter, der sættes i gang for at understøtte implementeringen af handlingsplanen, skrider godt fremad, men behøver yderligere opmærksomhed og opfølgning

- implementeringen bliver formodentlig tilført ny energi i 2006 og 2007, navnlig via gennemførelsen af råvareprogrammet for alle AVS-lande til 45 mio. EUR
- selv om handlingsplanen har fremmet og forbedret koordineringen mellem Kommissionen og nogle medlemsstater, er medlemsstaternes fulde deltagelse i implementeringen og koordineringen fortsat af afgørende betydning for planens succes.

Med hensyn til EU-Afrika-partnerskabsaftalen om bomuld kan følgende punkter i statusrapporten fremhæves:

- partnerskabet har været med til på ny at rette søgelyset mod udviklingen inden for bomuldssektoren i Afrika, både fra et handels- og fra et udviklingsperspektiv
- 2006 bliver et afgørende år for handelen på grund af afslutningen af forhandlingerne inden for WTO/Doha-udviklingsdagsorden; efter aftalerne om markedsadgang og eksportsubsidier rettes søgelyset nu mod den indenlandske støtte
- der er stadig betydelige udfordringer i forbindelse med at forbedre den afrikanske bomuldsproduktions konkurrenceevne, øge landbrugernes indtægter, mindske sårbarheden og styrke den bæredygtige produktion
- der er fra EU's hold blevet mobiliseret en omfattende udviklingsbistand. Implementeringen af partnerskabsaftalen forventes derfor at blive stimuleret i væsentlig grad i 2006 og 2007.

Kommissionen forelagde den 12. februar 2004 to meddelelser: en om landbrugsråvarer, afhængighed og fattigdom (6454/04) og en om en EU-Afrika-partnerskabsaftale til støtte for udviklingen i bomuldssektoren (6471/04).

Rådet vedtog konklusioner om de to initiativer på grundlag af ovennævnte meddelelser den 27. april 2004 (8972/04).

HANDELSPOLITIK

Antidumping – Korea – Elektroniske mikrokredsløb

Rådet vedtog en forordning om ændring af forordning nr. 1480/2003 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), med oprindelse i Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told (7246/06).

ALMINDELIGE ANLIGGENDER

Drøftelserne i de forskellige rådssammensætninger

Rådet noterede sig en rapport fra formandskabet om drøftelserne i de forskellige rådssammensætninger (8059/06).

ØKONOMI OG FINANS

Det europæiske monetære system

Rådet vedtog en forordning om ophævelse af to forordninger, nr. 3181/78 om det europæiske monetære system og nr. 1736/79 om rentegodtgørelse ved visse lån, ydet inden for rammerne af det europæiske monetære system, der er forældede (7136/06).

ÅBENHED

Aktindsigt

Rådet vedtog svarene på:

- genfremsat begæring 05/c/01/06 fra David CRONIN, idet den danske, finske og svenske delegation stemte imod (5809/06)
- genfremsat begæring 14/c/01/06 (7083/06).

BESKIKKELSER**Regionsudvalget**

Rådet vedtog afgørelser om

- beskikkelse af følgende som medlemmer:

Juraj BLANÁR, præsident for den selvstyrende region Zilina, som efterfølger for Jozef TARČÁK (7821/06)

Milan MURGAŠ, præsident for den selvstyrende region Banská Bystrica, som efterfølger for Milan MARČOK (7821/06) og

Zdenko TREBUL'A, præsident for den selvstyrende region Kosice, som efterfølger for Rudolf BAUER (7821/06)

- beskikkelse af følgende som suppleanter:

Barbara RICHSTEIN, medlem af landdagen for delstaten Brandenburg, som efterfølger for Dieter DOMBROWSKI (7696/06)

Pavol SEDLÁČEK, præsident for den selvstyrende region Trenčin, som efterfølger for Štefan ŠTEFANEK (7821/06)

Vladimír BAJAN, præsident for den selvstyrende region Bratislava, som efterfølger for Mária DEMETEROVÁ (7821/06)

Tibor MIKUŠ, præsident for den selvstyrende region Trnava, som efterfølger for Peter TOMEČEK (7821/06) og

Elisabeth ZANON, viceministerpræsident for delstaten Tyrol, som efterfølger for Ferdinand EBERLE (7693/06)

for resten af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2010.

* * *

BILAG**BILAG I: Økonomiske partnerskabsaftaler – Rådets konklusioner**

Rådet vedtog følgende konklusioner:

- "1. Rådet bekræfter på ny den betydning, det tillægger de igangværende forhandlinger med alle seks AVS-regioner, og at det går ind for, at de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA) indgås og træder i kraft pr. 1. januar 2008, jf. artikel 37, (stk. 1 og 2) i Cotonou-aftalen, som supplerende udviklingsinstrumenter til den generelle udviklingsindsats med henblik på at udrydde fattigdom og opfylde milleniumsudviklingsmålene. I den forbindelse bekræfter Rådet, at der skal være nøje overensstemmelse med den erklæring om udviklingspolitik, der blev vedtaget den 21. november 2005, og det bekræfter sine konklusioner fra november 2005 om ØPA'er og Afrika og udvider disse til at omfatte alle AVS-regioner.
2. Rådet bekræfter på ny, at målet med ØPA'erne er at befordre en gnidningsløs og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien, og erindrer om det potentiale, som den regionale integration og handel, herunder også syd-syd-handelen, repræsenterer i forbindelse med udryddelse af fattigdom i AVS-staterne. Rådet erindrer om EU's langvarige støtte til AVS-staternes regionale integration og bekræfter på ny sin vilje til at støtte og fremme denne. Det vil efter Rådets opfattelse være et væsentligt skridt på vejen mod opbygning af mere effektive og konkurrencedygtige regionale økonomier, at der findes en løsning på de overlappende integrationsdagsordener, der eksisterer i visse regioner. Rådet støtter derfor de igangværende initiativer henblik herpå, og opfordrer alle berørte AVS-stater til at gå ind i denne proces for at konsolidere og styrke deres regionale strukturer yderligere.
3. Rådet vil gøre sit yderste for at nå et ambitiøst resultat med ØPA-forhandlingerne, så der opnås en betydeligt bedre regional integration og adgang for AVS-varer til EU-markederne. Samtidig gentager Rådet, at det støtter asymmetriske og fleksible ØPA-ordninger og går ind for at give AVS-landene præferenceadgang til markedet i overensstemmelse med udviklingsbehovene og WTO-kravene. Rådet erindrer om, at forhandlingsresultatet skal tage behørigt hensyn til alle parter politiske præferencer.
4. Rådet noterer sig Kommissionens arbejdsdokument fra november 2005 om "handels- og udviklingsaspekterne i ØPA-forhandlingerne", hvori der gives en første faktuel oversigt over de igangværende handelsforhandlinger og generel oplysning om den udviklingsbistand, der er til rådighed under 9. europæiske udviklingsfond (EUF).

5. Rådet er i øvrigt meget tilfreds med Kommissionens regelmæssige skriftlige rapporter og ser frem til, at der i disse tages hensyn til de store udfordringer i forbindelse med en tematisk tilgang til handels- og udviklingsaspekterne i ØPA'er, herunder udviklingsbistand og fremskridt i handelsforhandlingerne. Medlemsstaterne opfordres også til at give oplysninger om deres bilaterale ØPA-relaterede støtte. Disse rapporter og oplysninger vil fremme velinformerede drøftelser i Rådets organer og kunne gøre det lettere at træffe supplerende foranstaltninger til støtte af udviklingen. Rådet anerkender også, at det er vigtigt at intensivere drøftelserne med nationale parlamenter, civilsamfundet og erhvervslivet i alle AVS-landene om ØPA-forhandlinger og implementering.
6. Rådet anmoder Kommissionen om at gennemføre ØPA-revisionen i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, i Cotonou-aftalen. Revisionen skal være formel og alsidig med deltagelse fra AVS-staterne, og omfatte:
 - både handels- og udviklingsaspekterne i ØPA'erne, herunder tværgående spørgsmål vedrørende AVS-staternes udviklingsmuligheder (f.eks. markedsadgang og oprindelsesregler, forskrifts- og beskyttelsesbestemmelser osv.)
 - nødvendige foranstaltninger til støtte for en rettidig afslutning af forhandlingerne.
7. Revisionen bør baseres på en regional tilgang, idet resultaterne konsolideres og drøftes på generelt AVS-niveau, og der gives mulighed for at sammenligne de største udfordringer inden for handel og udvikling i de forskellige regioner. Rådet vil gerne orienteres løbende om forberedelserne til og forløbet af revisionen. Inden forhandlingernes afslutning vil Rådet tage de største udfordringer, som bliver identificeret under revisionen, op til drøftelse. Disse udfordringer vil også omfatte aspekter, der er relevante for gennemførelsen af ØPA'erne.
8. Rådet opfordrer i den forbindelse til, at der i samråd med alle parter oprettes en overvågningsmekanisme, så at det lige fra starten af ØPA'ernes gennemførelse bliver muligt at foretage en effektiv overvågning af udviklings- og handelsudfordringerne og således hjælpe med til at opnå udviklingsresultater.
9. Rådet er desuden enig i, at bæredygtighedsvurderinger er vigtige redskaber, som Kommissionen skal gennemføre for at tage fat på virkningerne af ØPA'erne, når tiden er inde.

10. For at nå målene med ØPA'erne, dvs. at fremme AVS-landenes regionale integration og integration i verdensøkonomien, bør donorbistanden bl.a. rettes mod at:
- bistå AVS-landene med at forhandle handelsaftaler, der er skræddersyet til deres behov og kapaciteter, dvs. gennem konsekvensanalyseundersøgelser og andre instrumenter
 - hjælpe AVS-landene med at blive mere aktive aktører i den multilaterale handel og fremme syd-syd-handel
 - hjælpe AVS-landene med at fastsætte gennemsigtige og forudsigelige regler for at fremme investering og vækst og liberalisere tjenesteydelser, som er centrale for deres udviklingsinteresser
 - behandle landbrug og fødevarerikkerhed som centrale elementer under forhandlingerne og støtte udviklingen af regionale landbrugsmarkeder på grundlag af passende lovgivningsmæssige bestemmelser for markedet
 - yde finansiel støtte til opbygning af handelskapacitet og konkurrenceevne og gennemførelse af reformer på udbudssiden i forbindelse med gennemførelsen af ØPA'er og WTO
 - hjælpe AVS-lande med at overholde regler og standarder og reducere de ikke-toldmæssige handelshindringer
 - støtte AVS-lande, der har tilpasningsbehov som følge af gennemførelsen af ØPA'er eller regionale og multilaterale liberaliseringsbestræbelser gennem nøje tilpassede EU-instrumenter.
11. Rådet støtter derfor de regionale forberedende task-forces som centrale strukturer med henblik på at kæde ØPA-forhandlingerne sammen med den ledsagende udviklingsbistand. Medlemsstaterne opfordres til i samråd med Kommissionen og andre donorer at supplere og støtte disse ØPA-relaterede aktiviteter, som tilrettelægges gennem de regionale forberedende task-forces, med deres egen igangværende bilaterale og multilaterale udviklingsbistand. Medlemsstaternes oplysninger om sådan ØPA-relateret støtte burde være befordrende for processen. Rådet ser med tilfredshed på medlemsstaternes første erfaringer med deltagelse i de regionale forberedende task-forces og ser gerne, at Kommissionen gør det lettere for medlemsstaterne fortsat at deltage.
12. Rådet glæder sig endvidere over, at ØPA'erne prioriteres i forbindelse med forberedelserne til planlægningen af 10. EUF, og udtrykker tilfredshed med EU-medlemsstaternes engagement i strategipapirerne for lande og regioner, hvor der bør lægges særlig vægt på ØPA'erne."

BILAG II: Partnerskabet mellem EU og Caribien – Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

- "1. Rådet erindrer om de stærke historiske bånd og det langvarige partnerskab mellem Europa og de caribiske lande* og bekræfter på ny sit engagement i de eksisterende EU-aftaler med Caribien, især den reviderede Cotonou-aftale, EU-LAC-processen og EU's dertil hørende finansielle instrumenter.
2. Rådet bekræfter på ny ambitionen om et gensidigt fordelagtigt partnerskab mellem Den Europæiske Union og Caribien, der er baseret på lighed og ejerskab, og erindrer om sin ambition om at hjælpe Caribien med at tackle de svære udfordringer, regionen står over for, og gøre dem til positive muligheder med det primære mål at udrydde fattigdommen i dens multidimensionale aspekter, herunder at nå årtusindudviklingsmålene og støtte de lande, der stræber efter at blive udviklede stater inden 2020 i forbindelse med en bæredygtig udvikling.
3. Rådet erindrer om den caribiske regions unikke identitet, dens fremtrædende rolle inden for gruppen af AVS-stater, Caricom/Cariforums vigtige rolle og de nære forbindelser med nogle medlemsstater gennem de franske OD og de britiske og nederlandske OLT.
4. Rådet erkender de udfordringer, som Caribien står over for, især de små udviklingsøstaters (SIDS) særlige sårbarhed, og derfor behovet for en skræddersyet politisk tilgang.
5. Rådet mener, at betydningen af EU's partnerskab med Caribien også skal ses i forbindelse med det bredere strategiske partnerskab mellem EU og Latinamerika og Caribien (EU-LAC-processen). Med hensyn hertil noterer Rådet sig, at EU-LAC-topmødet i maj 2006 i Wien er en lejlighed til at forbedre de forbindelser, der er ved at udvikle sig mellem Caribien og EU.
6. Rådet understreger, at partnerskabet mellem EU og Caribien skal baseres på fælles principper om demokrati, god regeringsførelse, retssikkerhed, universelle menneskerettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder. Inden for partnerskabet mellem EU og Caribien samarbejdes der om at bekæmpe fattigdom og globale trusler mod fred, sikkerhed og stabilitet. Rådet understreger, at partnerskabet mellem EU og Caribien skal have tre grundlæggende dimensioner:

* Rådet erindrer om sin fælles holdning fra 1996 vedrørende Cuba (EFT L 322 af 12.12.1996).

- udformning af et politisk partnerskab, der er baseret på en dybtgående politisk dialog, universelle værdier og principper og caribisk ejerskab, herunder demokrati, menneskerettigheder, god regeringsførelse, støtte til civilsamfundet og fred og sikkerhed
- afhjælpning af den socioøkonomiske og miljømæssige sårbarhed og støtte til regional integration
- støtte til social sammenhængskraft og bekæmpelse af fattigdom, ulighed, hiv/aids og narkotika gennem en sammenhængende udviklingsbistand.

7. Rådet hilser Kommissionens meddelelse om et partnerskab mellem EU og Caribien for vækst, stabilitet og udvikling velkommen og er enig om, at det vil fokusere på nedennævnte områder:

Politisk partnerskab mellem EU og Caribien

8. Styrkelse af den politiske dialog og de fælles principper sammen med Caribiens politiske ledere og civilsamfundets ledere og med Caricom/Cariforum, herunder OD og OLT, for at udveksle synspunkter om spørgsmål af fælles interesse og støtte hinanden inden for multilaterale rammer med henblik på en effektiv multilateralisme med FN i centrum og for i fællesskab at tage spørgsmål op, der kræver et tæt politisk samarbejde, f.eks. migration og problemer som bekæmpelse af menneskehandel, international kriminalitet og terrorisme.
9. Forøgede bestræbelser for at dæmme op for den ulovlige handel i regionen, især narkotikahandelen, den ulovlige strøm af våben, herunder håndvåben, og hvidvaskning af penge, samt ydelse af støtte til grænseforvaltningskontrol. I denne forbindelse hilser Rådet Dublin-gruppens samordningsindsats velkommen og ønsker synergi med medlemsstaternes indsats i bekæmpelsen af narkotikahandel. Rådet fremhæver også den indsats, der gøres af Den Finansielle Aktionsgruppe for Caribien (CFATF) for at hindre og kontrollere hvidvaskning af penge og bekæmpe terrorismefinansiering.
10. Støtte til den regionale politiske dialog og samarbejde med Caricom/Cariforum for at yde særlig bistand til svagt funderede stater, for at støtte post-konflikt-genopbygning i overensstemmelse med De Forenede Nationer og for at tilskynde til yderligere initiativer som valgovervågning og særlige missioner til løsning af politiske spørgsmål. I denne forbindelse hilser Rådet Caricom's afgørelse om at genetablere et bredt samarbejde med Haiti velkommen.

11. I erkendelse af, at god regeringsførelse er baseret på troværdige, effektive institutioner, vil EU støtte god regeringsførelse og styrkelse af nøgleinstitutioner som parlamenter, retsvæsen og offentlige finansforvaltningssystemer og fremme gennemsigtighed, ansvarlighed og effektiv udveksling af oplysninger mellem myndighederne for at bekæmpe korruption.
12. Fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, herunder en effektiv gennemførelse af de internationale menneskerettighedskonventioner, samt de grundlæggende frihedsrettigheder og respekt for retsstatsprincippet og støtte til udbredelsen af et pluralistisk partiparticipatorisk demokrati i den caribiske region. I denne forbindelse er civilsamfundets positive rolle, især ngo'erne, vigtig for en effektiv gennemførelse af dette partnerskab.

Social sammenhængskraft og bekæmpelse af fattigdom

13. De primære målsætninger for EU's samarbejde i Caribien for perioden 2007-2013 skal være udryddelse af fattigdom, uretfærdighed og sociale ubalancer. En bedre social sammenhængskraft skal opnås ved at reducere arbejdsløsheden, skabe indkomst og opbygge socialsikringssystemer samt tackle både de positive og de negative virkninger af migration. Støtten skal rettes mod udvikling af de menneskelige ressourcer, især gennem sekundær og højere uddannelse i overensstemmelse med hvert lands særlige behov. Der skal desuden lægges særlig vægt på sundhedspleje, herunder hiv/aids og narkotikaproblemet. Rådet erindrer også om kulturens vigtige rolle.
14. Udviklingssamarbejdet skal være baseret på de caribiske landes egne behov, strategier, prioriteter og aktiver. Rådet opfordrer derfor Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at samarbejde med de caribiske lande om udarbejdelsen af sammenhængende nationale og regionale udviklingsstrategier og giver udtryk for sin støtte til gradvis at tilpasse al EU-støtte til disse strategier.
15. Rådet bekræfter på ny, at alle bestræbelser bør være i overensstemmelse med den europæiske konsensus om udvikling, der fastlægger målsætninger og principper for Fællesskabets udviklingspolitik og fremhæver betydningen af sammenhæng i udviklingspolitikken, og gennemføres i overensstemmelse med tilsagnene i Paris-erklæringen om bistandseffektivitet med henblik på bedre donorkoordinering og -harmonisering og tilpasning til modtagerlandenes systemer.

Socioøkonomiske og miljømæssige udfordringer

16. I erkendelse af de udfordringer, som en i stigende grad indbyrdes afhængig og globaliseret verden medfører for de særligt sårbare, små og åbne økonomier i Caribien, gentager Rådet, at det er vigtigt at støtte de caribiske lande i deres bestræbelser på at gennemføre strukturelle reformer, tackle ikke-bæredygtige gældsbyrder og skabe økonomisk diversificering. Rådet anerkender de særlige behov, der er opstået på grund af udhulingen af præferencerne og reformerne af banan- og sukkermarkederne, og erindrer om EU's handlingsplan for ledsageforanstaltninger for sukkerprotokollande, der påvirkes af reformen af EU's sukkerordning¹.
17. Rådet erindrer om potentialet i regional handel og økonomisk integration i forbindelse med Caricom, herunder de vigtige forbindelser med OD og OLT. Samarbejdet mellem EU og Caribien på nationalt plan bør støtte og afspejle dynamikken i retning af større regional integration. Fremme af sammenkobling vil støtte denne proces.
18. Rådet ser med tilfredshed på indførelsen af det fælles marked, som er første del af Caricoms fælles marked og økonomi (CSME), med en første gruppe af medlemmer. Støtten til CSME og den vellykkede indgåelse af den økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) vil som udviklingsinstrumenter være privilegerede samarbejdsområder, da de er afgørende for at fremme en jævn og gradvis integration af regionen i den globale økonomi og for en bæredygtig økonomisk udvikling. I denne forbindelse bekræfter Rådet på ny, at det vil arbejde på en rettidig afslutning af ØPA-forhandlingerne, så de kan træde i kraft den 1. januar 2008.
19. For at udnytte potentialet i en bæredygtig økonomisk udvikling i området anses støtte til den private sektor, især bæredygtig turisme, for at være af afgørende betydning. Desuden må samarbejdet om udarbejdelse af bæredygtige energipolitikker og diversificering af energikilder styrkes. I denne forbindelse understreger Rådet potentialet i vedvarende energikilder, både i miljømæssig og økonomisk henseende, samt i regionalt samarbejde om udveksling af teknologi og erfaringer.
20. Rådet noterer sig de mangfoldige miljømæssige trusler i de caribiske lande, især som et af de områder i verden, der er mest udsat for naturkatastrofer. Derfor skal der lægges særlig vægt på naturkatastrofer og miljøtrusler, der er af vital betydning, herunder arealudnyttelse, areal- og naturressourceforvaltning, skovrydning, klimaændringer, affaldsforvaltning og havmiljøet.

¹ SEK/2005/61 af 17. januar 2005.

21. I denne forbindelse hilser Rådet UNEP's aktiviteter på disse områder velkommen og understreger sit tilsagn om at støtte regionen med at opbygge institutionel kapacitet til miljøforvaltning og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og med at øge regionens kapacitet til forvaltning af naturkatastrofer på alle niveauer. Der skal lægges vægt på i udviklingsprogrammeringen at integrere risikoreduktion, beredskab, tidlig varsling, bl.a. ved hjælp af bedre radarsystemer til vejrmedling, forebyggelse og begrænsning af skader samt på programmering i relation til forvaltningen efter katastrofer. Især skal rehabilitering, genopretning og genopbygning styrkes gennem nye og hurtigere udbetalingsordninger.

Opfølgning

22. Rådet opfordrer alle parter til at sikre en effektiv opfølgning af disse konklusioner. Rådet vil bygge på de eksisterende mekanismer for at overvåge og gennemgå fremskridtene i gennemførelsen i samråd med de caribiske partnere. Kommissionen opfordres til at aflægge rapport om de fremskridt, der ligger inden for Fællesskabets kompetence. Bidrag fra EU's missionschefer i området er velkomne."

BILAG III: Energi og udvikling – Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET

UDTRYKKER TILFREDSHED MED resultaterne af seminaret for højtstående embedsmænd om "energi i forbindelse med udviklingssamarbejde" (den 23. januar 2006 i Wien), hvor de drøftede energiens betydning i udviklingen, særlig den vigtige rolle, som energien spiller i indsatsen for at udrydde fattigdom og nå årtusindudviklingsmålene;

MINDER OM de tilsagn, der blev givet på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002 i Johannesburg om at forbedre adgangen til pålidelige og prisoverkommelige energitjenester med henblik på bæredygtig udvikling for at gøre det lettere at nå årtusindudviklingsmålene, herunder fattigdomsudryddelse, og bekræfter, at EU er fast besluttet på at tage fat på energi- og fattigdomsdagsordenen;

GENTAGER betydningen af målene i EU's handlingsplan vedrørende klimaændring og udviklingssamarbejde (2004) og ser frem til planens videre gennemførelse og understreger behovet for at udnytte synergierne mellem fremme af adgangen til prisoverkommelig energi for de fattige, energisikkerhed, bæredygtig energiforsyning, innovation og reduktion af drivhusgasemissionerne for at sikre overensstemmelse mellem energiudvikling og klimaspørgsmål;

NOTERER SIG de principper for integrering af energi i udviklingssamarbejdet, der blev udarbejdet på Wien-seminaret. Disse vejledende principper findes i bilaget til disse konklusioner;

ER ENIGT OM at tage hensyn til disse principper i EU's forberedelse af og centrale budskaber til 2006/07-cyklussen i FN-Kommissionen for Bæredygtig Udvikling (CSD 14+15), hvor energi og bæredygtig udvikling er et centralt emne, med henblik på at opnå konkrete resultater.

**PRINCIPPER FOR OG BETRAGTNINGER VEDRØRENDE INTEGRERING AF
ENERGIFORANSTALTNINGER I UDVIKLINGSSAMARBEJDET**

PRÆAMBEL

Disse principper er udarbejdet for at lette donorkoordineringen og harmoniseringen mellem EF og dets medlemsstater, men også for at gøre det lettere for partnerlandene og bistå dem med at skabe et tilstrækkeligt grundlag for en sund og realistisk beslutningstagning med henblik på at udvikle energisektoren. Da de nationale politikker og strategier, reglerne og den institutionelle kapacitet endnu ikke er fuldt udviklet i en række partnerlande, kunne de vejledende principper være nyttige for en prioritering af støtten og fungere som ramme eller 'checkliste' for udformningen af politikker og strategier vedrørende energiproduktion, -distribution og -forsyning.

PRINCIP 1 - ENERGI SOM FORUDSÆTNING

Adgang til energitjenester er en vigtig forudsætning for økonomisk vækst og for tilstedeværelsen af basale levevilkår for alle mennesker. Intet land har reduceret fattigdommen betydeligt uden en massiv stigning i energiforbruget, fordi menneskers og dyrs arbejdskraft erstattes af mere bekvemme og effektive energikilder og teknologi. Pålidelige og økonomisk overkommelige energitjenester er nødvendige for at kunne forbedre produktiviteten på alle niveauer i land- og byproduktion. Energitjenester er ikke et mål i sig selv, men et vigtigt redskab i arbejdet på at nå andre udviklingsmål. Energi som en forudsætning for fattigdomsreduktion kræver derfor nye, innovative og tværgående tilgange for i tilstrækkelig grad at kunne opfylde de fattiges behov i deres bestræbelser på at slippe ud af deres nuværende fattigdom. Det er underforstået, at energiprogrammer bør bidrage til at nå årtusindudviklingsmålene og til nationale politikker og strategier, f.eks. for fattigdomsreduktion.

PRINCIP 2 - ENERGITJENESTER BØR VÆRE EFTERSPØRGSELSSTYREDE

De senere års udvikling af projekter, der typisk har været udbudsstyret, skal ændres til en indsats for at opfylde slutbrugernes behov for energitjenester på alle niveauer, dvs. til produktion og levering af varer og tjenesteydelser, til husholdning, kommunikation, transport, offentlig brug osv. Der er nu almindelig forståelse for, at udviklingen af energisektoren skal omfatte hele energikæden fra udbud til forbrug og dække kommercielle og ikke-kommercielle energikilder og relevante teknologier for alle dele af energikæden med henblik på at opfylde slutbrugernes mange behov for energitjenester på en bæredygtig og miljøvenlig måde, herunder forsyningsikkerhed. Der er en risiko for, at et utilstrækkeligt udbud af energitjenester kan udgøre en flaskehals for udviklingen i andre sektorer, medens en integreret, tværsektoriel tilgang derimod vil udløse omfattende synergier.

PRINCIP 3 - UDLIGNING AF ULIGE ADGANG TIL ENERGITJENESTER

Der er store forskelle mellem de forskellige indkomstgrupper og mellem mænd og kvinder med hensyn til adgangen til og brugen af energitjenester. Det anslås, at over to milliarder mennesker, hvoraf de fleste bor i landområder og forstadsområder i udviklingslande, ikke har adgang til tilstrækkelige energitjenester til produktion og husholdning. Et stort antal fattige eller marginaliserede i lav- og mellemindkomstlande er stadig stærkt afhængige af traditionelle energiressourcer såsom brænde, landbrugsaffald og gødning. Energifattigdom indvirker særlig alvorligt på kvinders levevilkår. Der er store forskelle mellem land- og byområder i energiforbruget pr. indbygger. Landbefolkningen forbruger meget mindre energi pr. indbygger end bybefolkningen og især fra traditionelle energikilder. Strukturændringer i landøkonomierne ved hjælp af øget produktivitet og udvikling af nye land- og skovbrugsbaserede økonomiske aktiviteter kræver en forbedret energiforsyning.

Både den voksende befolkning og den øgede urbanisering lægger et stort pres på biomasseressourcerne og agerjorden i et skrøbeligt miljø i nærheden af byområder. Den fattige bybefolkning vil efterspørge brændsel til deres ovne, ofte i form af trækul, der er meget praktisk i byområder, men forbruger mere træ i forhold til varmeeffekten end rent brænde. I mange områder, især i nærheden af byer, har manglen på bæredygtig forvaltning af træressourcerne til brænde og trækul haft alvorlige følger. Udnyttelsen overstiger de bæredygtige niveauer og forårsager en kraftig miljøforringelse.

PRINCIP 4 - FREMME AF ENERGIEFFEKTIVITET OG -BESPARELSER

Stigende oliepriser, en øget bevidsthed om energirelateret forurening og risikoen for klimaændringer har alle bidraget til en ny vurdering af energianvendelsen. I de udviklede lande har resultatet været en mere effektiv energianvendelse i industrien og elektricitetsproduktionen og til belysning, husholdningsapparater, transport samt opvarmning og nedkøling af bygninger. Denne mere effektive energianvendelse er en væsentlig faktor i de forbedringer i energiintensiteten, der er sket i næsten alle OECD-landene og for nylig i mange lande med overgangsøkonomi. Det samme bør sikres i forbindelse med alle energiprogrammer og -projekter i de mindst udviklede udviklingslande. Det vil være gavnligt, ikke kun for de enkelte energiforbrugere, men også for økonomien som helhed, at omkostningseffektive potentialer for energieffektivitet realiseres.

PRINCIP 5 - ET BEVIDST TEKNOLOGIVALG

Da hovedformålene med udviklingssamarbejdet er fattigdomsreduktion, fremme af fred og menneskers sikkerhed og beskyttelse og bevarelse af miljøet, men disse ikke er teknologidrevne, bør donorstøttede programmer respektere disse principper ved at anvende en fuld menu af organisatoriske og tekniske valgmuligheder, der skal skræddersys til den specifikke situation. Valgene bør træffes ud fra den mest økonomiske mulighed under hensyntagen til alle omkostninger og fordele. Dette omfatter ligeledes decentraliserede organisationsformer og decentraliserede energisystemer samt renere, mere effektive fossile brændselsteknologier, teknologi med henblik på mere effektive apparater og en mere effektiv anvendelse af traditionel biomasse. For at sikre miljøbæredygtighed på kort, mellemlang og lang sigt bør projekter og programmer screenes og de anvendte teknologier sammenlignes på grundlag af indikatorer som det "økologiske fodspor" eller den økologiske balance i hele projektets løbetid. Dette vil ofte gøre vedvarende energi mere attraktiv som den teknologi, der typisk vælges, og dermed fremme brugen heraf.

PRINCIP 6 - GENNEMFØRELSE AF SOCIALT AFBALANCEREDE ØKONOMISKE LØSNINGER

Mange forbrugere og regeringer i udviklingslande har ikke nødvendigvis råd til at betale de fulde omkostninger i forbindelse med moderne energitjenester. Projekter og programmer bør derfor anvende finansielle mekanismer og takster, der kombinerer økonomisk bæredygtighed (investeringer og drifts- og vedligeholdelsesudgifter) med økonomisk overkommelige energitjenester til de fattige, og samtidig fokuserer på indkomstskabende aktiviteter. Donorerne bør være med til at få biomassemarkederne til at fungere bedre for de fattige og til at opnå en mere bæredygtig og energieffektiv forsyning. Der bør lægges vægt på at dække en del af de umiddelbare udgifter til en omlægning til bedre brændselstyper og løsning af forurening i bygninger og i det fri. Det bør overvejes at fremme socialt afbalancerede energipolitikker, bl.a. med målrettede tilskud til de mest trængende. Mange energitilskud i udviklingslande kommer stadig kun nogle få velstående forbrugere til gode.

PRINCIP 7 - STØTTE TIL MYNDIGHEDERNES INDSATS FOR AT SKABE ET POSITIVT KLIMA

Den igangværende verdensomspændende omstrukturering af energiindustrien åbner mulighed for at sikre, at de energirelaterede offentlige ydelser, der er nødvendige for en bæredygtig udvikling, i tilstrækkelig grad medtages i de nationale udviklingspolitikker. Hvis denne mulighed skal udnyttes, vil det kræve en stor indsats af udviklingslandenes myndigheder for at vejlede og støtte markedsaktørerne, således at de kan skabe bæredygtige energisystemer, der opfylder udviklingsbehovene, og støtte dem heri. Processen kunne forstærkes ved, at donorerne styrker udformningen af energimarkeds- og lovgivningsreformer, der er tilpasset til udviklingsprioriteter, som afspejler de globale økonomiske omkostninger og fordele ved energivalgene, og i fastsættelsen af mål, der definerer resultatmålene (f.eks. ved at specificere emissionsgrænser for luftforurening eller minimumsstandarder for bygninger, fabriksanlæg, maskiner og køretøjer). Disse aktiviteter kunne navnlig omfatte

bæredygtighedskriterier såsom fremme af strategier for energi med lavt kulstofindhold og anvendelse af CDM, langsigtet planlægning under hensyntagen til en forventet prisstigning for importerede olieprodukter, det fremtidige behov for at nedbringe drivhusgasser og åbningen af energinet for uafhængige elproducenter, men på betingelse af at landbefolkningen også forsynes. Reformrækkefølgen er afgørende. Derfor skal strukturer og mekanismer med henblik på øget adgang, især i landområder, være på plads senest ved iværksættelsen af storstilede markedsorienterede reformer, såsom liberalisering. Kapacitetsopbygning for centrale interessenter i regeringerne og blandt ikke-statslige aktører, bl.a. passende informations- og uddannelses tiltag, bør derfor støttes for at overvinde hindringerne og skabe gunstige rammebetingelser.

PRINCIP 8 - ADGANG TIL ENERGI SKAL KOMBINERES MED ØGET INDKOMST

Adgang til moderne energitjenester medfører generelt en stor økonomisk byrde for fattige og marginaliserede slutbrugere. For at muliggøre økonomisk bæredygtighed på både bruger- og regeringsniveau bør adgangen gå hånd i hånd med fremme af indkomst- og jobskabelse (produktiv energianvendelse). Samarbejdet med den private sektor, både store selskaber og SMV'er, kooperativer osv., om levering af energitjenester bør spille en central rolle i forøgelsen af de offentlige investeringer, da de offentlige finanser ikke kan dække alle disse behov. Derfor bør en strategi for fremme af den private sektor og en strategi for indkomstkabelse for fattige indgå i energisamarbejdsbestrebelse.

PRINCIP 9 - INTEGRERING AF PROJEKTER I NATIONALE ENERGIPLANER OG I FATTIGDOMSREDUKTIONS- OG UDVIKLINGSPLANER

Der bør gives prioritet til lande og regioner, der har indført en klar energipolitik eller er ved at iværksætte en sådan politik, som bør bygge på politisk ejerskab og forpligtelser til at integrere principperne om god regeringsførelse og til at prioritere fattigdomsreduktion. PRSP'er og bilaterale donorprogrammer bør omfatte energi som en integrerende del af alle tilknyttede sektoraktiviteter i de respektive udviklingsplaner. Udarbejdelsen af disse planer bør sikre, at slutbrugere, lokalbefolkninger og kommuner deltager i beslutningstagningen om energitjenester.

PRINCIP 10 - UDLIGNING AF LOKALE FORSKELLE MED REGIONALE OG GRÆNSEOVERSKRIDENDE LØSNINGER

Indførelsen af regionale energisystemer kan gøre meget for at øge en pålidelig forsyning gennem fælles udvikling og anvendelse af energikilder, der er til rådighed lokalt (såsom vandkraft), en bedre afbalancering af kilder og energianvendelser og udnyttelse af stordriftsfordele. I mange tilfælde kan elektrificering af afsides beliggende landområder langs nationale grænser opnås lettere og mere omkostningseffektivt ved hjælp af en tilslutning til nabolandets net. Regeringerne bør tilpasse nationale strategier til regionale initiativer som det nye partnerskab for Afrikas udvikling, Sistema de la Integración Centroamericana, Southern African Development Community, Det Caribiske Fællesskab og mange andre."

BILAG IV: Sundhedspersonalekrisen – Rådets konklusioner og EU-erklæring

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet,

a) vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

HENVISER TIL resolutionen om styrkelse af kapacitetsopbygning på det globale sundhedsområde¹, der blev vedtaget på FN's 60. Generalforsamling

ERKENDER den høje prioritering, den 57. Verdenssundhedsforsamling² gav bekæmpelse af manglen på sundhedspersonale i udviklingslandene

HENVISER TIL værdien af de principper for sammenhæng i udviklingspolitikken, ejerskab, tilpasning, harmonisering og koordinering, der findes i den europæiske konsensus om udvikling³ og i Paris-erklæringen om bistandseffektivitet, samt til behovet for at gennemføre disse principper, hvis formål er at give en bedre og mere effektiv bistand inden for rammerne af EU's horisontale strategier

HENVISER TIL EU-strategien for Afrika⁴, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 16. december 2005⁵, og navnlig til tilsagnet om at blive enige om tilgange til migration for at få mest muligt ud af migrationsstrømmen for alle partnere i fælles partnerskabsånd⁶

¹ A60/L.26.

² WHA 57.19.

³ Godkendt af Rådet og Kommissionen den 22. november 2005 og af Europa-Parlamentet den 17. december 2005 samt undertegnet af formændene for de tre institutioner den 20. december 2005 (dok. 14820/05).

⁴ Rådets konklusioner af 22. november 2005 (dok. 14831/05) og Kommissionens meddelelse KOM(2005) 489 endelig (dok. 13293/05 + ADD 1).

⁵ Det Europæiske Råd i Bruxelles den 15.-16. december 2005 (15914/1/05 REV 1, pkt. 7, s. 2).

⁶ 14831/05, pkt. 51, s. 16.

HENVISER TIL Rådets konklusioner fra november 2004 om en sammenhængende europæisk politisk ramme for eksterne foranstaltninger til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose¹ og det europæiske handlingsprogram til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose gennem eksterne foranstaltninger² samt navnlig til behovet for at prioritere imødegåelse af sundhedspersonalekrisen for at sikre fremskridt med hensyn til de tre sygdomme

HENVISER TIL Rådets konklusioner fra maj 2005³, hvor der blev givet udtryk for, at Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne er rede til at støtte innovative svar på krisen vedrørende menneskelige ressourcer, og henstillet til Kommissionen, at den senest i 2006 forelægger et politikdokument med forslag til en EU-strategi for at imødegå krisen vedrørende menneskelige ressourcer i sundhedssektoren i et bredere sundhedsperspektiv

HENVISER TIL konklusionerne fra det tredje møde i forum på højt plan om millennium-udviklingsmålet sundhed, der blev afholdt i Paris den 14.-15. november 2005, og ERKENDER behovet for et globalt forbund mellem eksisterende organisationer og agenturer for at imødegå krisen vedrørende menneskelige ressourcer i sundhedssektoren

HENVISER TIL Rådets konklusioner af 21. november 2005 om migration og eksterne forbindelser⁴ samt konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 15.-16. december 2005 om en "samlet migrationsstrategi: prioriterede aktioner med fokus på Afrika og Middelhavsområdet"⁵

ERKENDER den vigtige rolle, som Europa skal spille i det globale svar på krisen vedrørende menneskelige ressourcer i sundhedssektoren

NOTERER SIG MED TILFREDSHED EU's handlingsstrategi vedrørende sundhedspersonalekrisen i udviklingslandene⁶ og de foreslåede aktioner, der er gengivet i bilaget til denne meddelelse

ER ENIGE OM betydningen af at udvikle et omfattende, sammenhængende og stort anlagt svar på krisen vedrørende menneskelige ressourcer på nationalt plan og at støtte og styrke nationale handlingsplaner i alle udviklingslande ved hjælp af regionale, europæiske og internationale aktioner

¹ Rådets konklusioner af 23. november 2004 (15158/04) og Kommissionens meddelelse KOM(2004) 726 (14245/04).

² Rådets konklusioner af 24. maj 2005 (9278/05) og Kommissionens meddelelse KOM(2005) 179 (8689/05).

³ 9278/05.

⁴ 14769/05.

⁵ 15914/1/05 REV 1, bilag I, s. 9.

⁶ 15774/05 - KOM(2005) 642.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR
MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

- I. OPFORDRER endvidere EF og dets medlemsstater til at udvikle et koordineret EU-svar på det globale behov for en indsats med hensyn til menneskelige ressourcer samt udarbejde en forpligtende EU-erklæring, der viser et stærkt og synligt europæisk svar på sundhedspersonalekrisen, der skal annonceres på internationale møder afholdt i hele 2006 vedrørende denne krise
- II. OPFORDRER Kommissionen og medlemsstaterne til at koordinere støtten til indsatsen på nationalt plan for at imødegå sundhedspersonalekrisen ved at styrke nationale sundhedssystemer og støtte udvikling af omfattende nationale sundhedspersonalestrategier inden for rammerne af de nationale fattigdomsbekæmpelsesstrategier
- III. APPELLERER til Kommissionen og medlemsstaterne om at bistå partnerlande med at:
- prioritere og slå til lyd for politisk dialog og indsats i forbindelse med manglen på sundhedspersonale på nationalt og regionalt plan
 - fremme anstændigt arbejde som et overordnet mål for alle og
 - styrke den offentlige forvaltning, udvikle en politik for menneskelige ressourcer og foretage omfattende og konsekvent planlægning i sundhedssektoren
- IV. OPFORDRER Kommissionen og medlemsstaterne til at bistå partnerlande med at udbygge finansiering til forbedring af sundhedspersonalets løn, arbejdsvilkår og incitament for således i højere grad at kunne fastholde sundhedspersonalet og give fattige personer og fjerne områder bedre adgang til sundhedsydelser
- V. OPFORDRER Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde i fællesskab med både multilaterale donorer, internationale finansieringsinstitutter og partnerlande for at udvikle de langsigtede og forudsigelige finansieringsmekanismer, der er nødvendige til vedvarende kapacitetsopbygning af menneskelige ressourcer, og effektivt at udnytte budgetstøtte og sektorbestemte strategier samt nye bestemmelser, der øger bistandsmængden, som f.eks. ressourcer frigjort ved gældslettelse, for således at støtte aktioner i forbindelse med sundhedspersonalekrisen

- VI. APPELLERER til Kommissionen og medlemsstaterne om at støtte og fremme udvikling af en global sammenslutning af sundhedspersonale og en global handlingsplan, som skal videreudvikles af eksisterende organisationer og agenturer, og at sikre en solid europæisk opbakning i den koordinerede internationale indsats for at imødegå krisen
- VII. UNDERSTREGER nødvendigheden af, at man i en EU-handlingsplan arbejder videre med de aktioner, der er skitseret i bilaget til meddelelsen om EU's handlingsstrategi vedrørende sundhedspersonalekrisen i udviklingslandene. Navnlige skal det i EU-handlingsplanen overvejes, hvorledes følgende prioriterede aktioner kan fremmes:
- Udarbejdelse og gennemførelse af en EU-adfærdskodeks for etisk ansættelsespraksis baseret på den bedste forhåndenværende praksis i medlemsstaterne
 - Fastlæggelse af et kollektivt arbejdsprogram til støtte for den nationale og regionale kortlægning af sundhedspersonale og udvikling af regionale og globale observatørfunktioner, der skal registrere sundhedspersonalets antal, uddannelsesbehov, fordeling og mobilitetsmønstre under hensyn til sundhedstjenester for fattige og marginaliserede grupper
 - Fastlæggelse af strategier for at støtte tilvejebringelse af finansielle ressourcer og udvikling af tekniske kapaciteter til forvaltning af sundhedspersonale på nationalt og regionalt plan, især i Afrika
 - Støtte til forskning i innovative og effektive måder til at øge personalekapaciteten på sundhedsområdet baseret på medlemsstaternes, andre donorer og udviklingslandenes erfaringer og bedste praksis, herunder også udveksling af know-how blandt udviklingslandene og mellem disse og medlemsstaterne samt evaluering af, hvilken rolle mellemteknikere, hjælpepersonale og lokalsamfunds personale spiller med henblik på udbygning af sundhedssystemet
 - Fastlæggelse af strategier for at støtte udvikling af regionale net mellem organisationer inden for civilsamfundet, akademikere, erhvervslivet, den private sektor samt tekniske organisationer og agenturer til støtte for regional kapacitetsopbygning og uddannelsesindsats
 - Øget støtte til uddannelsesprogrammer for at uddanne flere menneskelige ressourcer i udviklingslandenes sundhedssektor, idet der tilstræbes win-win-situationer med tilstrækkelig kapacitet i udviklingslandene og udviklingsfordele fra pengeoverførsler

- Styrkelse af planlægningen for det europæiske sundhedspersonale, fremme af bedre dokumentation af uddannelse, ansættelse, deployering og fastholdelse af sundhedspersonale samt forbedret registrering af sundhedspersonales mobilitet inden for, til og fra EU
- Udvikling af mekanismer og retningslinjer for støtte til sundhedspersonales "pendlermigration" ved at lette sundhedspersonalets tilbagevenden for at op hjælpe sundhedssektoren i deres hjemland efter arbejdsperioder med uddannelse og karriereudvikling i rigere lande, samt for at involvere udlandskolonier af sundhedspersonale i aktioner på nationalt plan for at afhjælpe manglen på sundhedspersonale
- Kønsaspektet bør tilgodeses i alle aktioner, der måtte indgå i denne strategi; især bør der fastlægges mekanismer til støtte for kvinders rolle som en vigtig del af sundhedspersonalet, og ligestilling mellem kønnene bør vises særlig opmærksomhed i forbindelse med ansættelse, aflønning, karriereudvikling og stillinger med ansvar for beslutningstagning
- Man bør som led i et koordineret EU-svar på dette område overveje hver medlemsstats komparative fordele med hensyn til at bistå ganske bestemte lande med at spille en førende rolle i dette spørgsmål

- VIII. OPFORDRER Kommissionen til at nedsætte en arbejdsgruppe bestående af Kommissionen og medlemsstaterne, der skal udarbejde en sammenhængende strategi til styrkelse af sundhedspersonalet i udviklingslandene samt EU's forpligtende erklæring og EU's handlingsplan baseret på medlemsstaternes erfaringer, ekspertise og planer, således at resultatet af drøftelserne kan fremlægges og forelægges for Rådet i oktober 2006
- IX. TILSKYNDER EF og dets medlemsstater til at arbejde i partnerskab med andre donorer, FN-organisationer som f.eks. WHO, UNAIDS, UNFPA og UNICEF og via styringsstrukturer for globale initiativer og instrumenter, som f.eks. den globale fond for bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria (GFATM), Den Globale Alliance for Vacciner og Vaccination og offentlig-private partnerskaber, for at udbygge de tilsagn om og aktioner til at opkvalificere sundhedspersonalet, der indgår i deres arbejdsplaner og økonomiske afgørelser
- X. OPFORDRER Kommissionen og medlemsstaterne til at bistå Den Afrikanske Union (AU) og det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD) med at styre og koordinere et stærkt afrikansk svar på sundhedspersonalekrisen i betragtning af den alvorlige mangel på sundhedspersonale i mange afrikanske lande

- XI. OPFORDRER EF og dets medlemsstater til at sikre sammenhæng mellem sundhedspersonalepolitikker og -strategier og politikker om migration og om Afrika
- XII. OPFORDRER EF og dets medlemsstater til at skabe forbindelser mellem eksisterende initiativer til og bestræbelser på at forbedre personaleplanlægning inden for EU som f.eks. Gruppen på Højt Plan vedrørende Sundhedstjenesteydelser og Lægebehandling samt at styrke den internationale indsats for bedre styring af menneskelige ressourcer for således at sikre, at der fuldt ud tages hensyn til behovene i de lande, der står over for en sundhedspersonalekrise, medens enkeltpersoners ret til legalt at passere nationale grænser fuldt ud respekteres."

b) vedtog følgende forpligtende erklæring (jf. punkt VIII i ovenstående konklusioner):

"EU-konsensuserklæring om sundhedspersonalekrisen

Europa har givet tilsagn om støtte til en international indsats for at afhjælpe den globale mangel på sundhedspersonale og sundhedspersonalekrisen i udviklingslandene.

Regeringerne i Den Europæiske Unions medlemsstater og Europa-Kommissionen noterer sig med tilfredshed, at spørgsmålet om afhjælpning af sundhedspersonalekrisen er prioriteret højt i World Health Report 2006: "Working for Health".

På samme måde som Europa har forpligtet sig på de principper for sammenhæng i udviklingspolitikken, ejerskab, tilpasning, harmonisering og koordinering, der findes i den europæiske konsensus om udvikling¹ og Paris-erklæringen om bistandseffektivitet, giver Den Europæiske Union (EU) tilsagn om at yde et betydeligt bidrag til afhjælpning af krisen og vil handle i solidaritet med de udviklingslande, der er hårdest ramt af manglen på sygeplejersker, læger og andet sundhedspersonale, og hvor krisen vedrørende menneskelige ressourcer er en hindring for fremskridt hen imod årtusindudviklingsmålene.

Den europæiske politiske ramme for eksterne foranstaltninger til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose² og det europæiske handlingsprogram til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose gennem eksterne foranstaltninger³ understreger, hvor vigtigt det er at prioritere sundhedspersonalekrisen for at sikre fremskridt med hensyn til de tre sygdomme og årtusindudviklingsmålene for sundhed.

¹ Godkendt af Rådet og Kommissionen den 22. november 2005 og af Europa-Parlamentet den 17. december 2005 samt undertegnet af formændene for de tre institutioner den 20. december 2005 (14820/05).

² Rådets konklusioner af 23. november 2004 (15158/04) og Kommissionens meddelelse KOM(2004) 726 (14245/04).

³ Rådets konklusioner af 24. maj 2005 (9278/05) og Kommissionens meddelelse KOM(2005) 179 (8689/05).

I maj 2005¹ gav Det Europæiske Fællesskab (EF) og dets medlemsstater udtryk for, at de er rede til at støtte innovative svar på krisen vedrørende menneskelige ressourcer. I december 2005 vedtog Europa-Kommissionen en EU-handlingsstrategi vedrørende sundhedspersonalekrisen i udviklingslandene², som Rådet for Den Europæiske Union har udtrykt stor tilfredshed med og støttet. EU anerkender, at Europa må spille en vigtig rolle i det globale svar på sundhedspersonalekrisen.

EF og dets medlemsstater er enige om, at det er vigtigt at få udviklet et omfattende, sammenhængende og stort anlagt svar på krisen vedrørende menneskelige ressourcer på nationalt plan og at støtte og styrke nationale planer gennem en komplementær regional, europæisk og international indsats.

EF og dets medlemsstater erkender, at sundhedspleje efterhånden bliver en stadig større byrde for lokalsamfund, især i Afrika, på grund af de voksende byrder med hiv/aids-relaterede sygdomme, manglen på sundhedspersonale og et som følge heraf svagt sundhedsvæsen, og vil arbejde for at styrke lokalsamfundenes rolle ved at støtte et effektivt samarbejde mellem dem og tjenesteudbydere og etablere stærkere forbindelser mellem brugere og udbydere af tjenester.

EF-medlemsstaterne og Kommissionen giver følgende tilsagn:

- I. EF og dets medlemsstater vil udvikle et koordineret, stærkt og synligt EU-svar på det globale behov for en indsats med hensyn til sundhedspersonalekrisen.
- II. Medlemsstaterne og Kommissionen vil koordinere støtten til indsatsen på nationalt plan for at imødegå sundhedspersonalekrisen ved at styrke de nationale sundhedssystemer og støtte udviklingen af omfattende nationale sundhedspersonalestrategier inden for rammerne af de nationale fattigdomsbekæmpelsesstrategier.
- III. Medlemsstaterne og Kommissionen vil bistå partnerlande med at:
 - prioritere og slå til lyd for politisk dialog og hurtig indsats i forbindelse med manglen på sundhedspersonale på nationalt og regionalt plan
 - fremme anstændigt arbejde som et overordnet mål for alle
 - udvikle en national multisektoral ramme for sundhedspersonale, styrke den offentlige forvaltning, udvikle en politik for menneskelige ressourcer og foretage omfattende og konsekvent planlægning i sundhedssektoren.

¹ 9278/05.

² 15774/05 - KOM(2005) 642.

- IV. Medlemsstaterne og Kommissionen vil bistå partnerlande med at forbedre forvaltningen af de menneskelige ressourcer og udbygge finansieringen til forbedring af sundhedspersonalets løn, arbejdsvilkår og incitamenter for således i højere grad at kunne fastholde sundhedspersonalet og give fattige mennesker og fjerne områder bedre adgang til sundhedsydelser.
- V. Medlemsstaterne og Kommissionen vil arbejde sammen med multilaterale og bilaterale donorer, internationale finansieringsinstitutter og partnerlande for at udvikle de langsigtede og forudsigelige finansieringsmekanismer, der er nødvendige til vedvarende kapacitetsopbygning af menneskelige ressourcer. Der vil blive gjort effektiv brug af budgetstøtte og sektorbestemte strategier samt nye bestemmelser, der øger bistandsmængden, som f.eks. ressourcer frigjort ved gældslettelse, for således at støtte aktioner i forbindelse med sundhedspersonalekrisen.
- VI. Medlemsstaterne og Kommissionen vil støtte og fremme udviklingen af en global sammenslutning af sundhedspersonale og en global handlingsplan, som skal videreudvikles af eksisterende organisationer og agenturer, og sikre en solid europæisk opbakning i den koordinerede internationale indsats for at afhjælpe krisen.
- VII. Medlemsstaterne og Kommissionen vil udarbejde en EU-handlingsplan, i forbindelse med hvilken det vil blive overvejet, hvorledes følgende prioriterede aktioner kan fremmes:
- udarbejdelse og gennemførelse af en EU-adfærdskodeks for etisk ansættelsespraksis i forbindelse med sundhedspersonale
 - støtte til den nationale og regionale kortlægning af sundhedspersonalet og udvikling af informationssystemer til forvaltning af de menneskelige ressourcer for at registrere sundhedspersonalets antal, uddannelsesbehov, fordeling og mobilitetsmønstre og fastlægge personalebehovet for at kunne øge adgangen til sundhedsydelser for fattige og marginaliserede grupper
 - støtte til tilvejebringelse af finansielle ressourcer og udvikling af tekniske kapaciteter til forvaltning af sundhedspersonalet på nationalt og regionalt plan, især i Afrika
 - støtte til forskning i innovative og effektive måder til at øge personalekapaciteten på sundhedsområdet baseret på medlemsstaternes, andre donorer og udviklingslandenes erfaringer og bedste praksis, herunder også udveksling af know-how blandt udviklingslandene og mellem disse og medlemsstaterne samt vurdering af, hvilken rolle mellemteknikere, hjælpepersonale og personale fra lokalsamfund spiller, og hvordan opgaverne, kvalifikationerne og kompetencerne bedst kan fordeles inden for sundhedspersonalet, med henblik på at styrke sundhedssystemet

- støtte til udvikling af regionale net mellem civilsamfundet, akademikere, erhvervslivet, den private sektor samt tekniske organisationer og agenturer til støtte for regional kapacitetsopbygning og uddannelsesindsats
- øget støtte til uddannelsesprogrammer, der om nødvendigt udvikler og ændrer læseplaner og uddannelsesmetoder, for at få flere menneskelige ressourcer uddannet i udviklingslandenes sundhedssektor
- styrkelse af planlægningen for det europæiske sundhedspersonale, fremme af bedre dokumentation for uddannelse, ansættelse, udsendelse og fastholdelse af sundhedspersonale og forbedring af dialogen med sundhedspersonalet om motivation og incitamenters samt forbedret registrering af sundhedspersonalets mobilitet inden for, til og fra EU
- fremme af større egenkapacitet ved uddannelse, udvikling og fastholdelse af EU's sundhedspersonale, uden at dette får negative følger for andre lande
- udvikling af mekanismer og retningslinjer for støtte til sundhedspersonalets "pendlermigration" ved at lette sundhedspersonalets tilbagevenden for at ophjælpe sundhedssektoren i deres hjemland efter arbejdsperioder med uddannelse og karriereudvikling i rigere lande
- konstruktiv inddragelse af udlandskolonier af sundhedspersonale i Europa i aktioner på nationalt plan for at afhjælpe manglen på sundhedspersonale
- inddragelse af kønsaspektet i alle aktioner; der bør især fastlægges mekanismer til støtte for kvinders rolle som en vigtig del af sundhedspersonalet, og ligestilling mellem kønnene bør vises særlig opmærksomhed i forbindelse med ansættelse, aflønning, karriereudvikling og stillinger med ansvar for beslutningstagning
- som led i et koordineret EU-svar på dette område overvejelse af, hvilke fordele hver enkelt medlemsstat vil få ved at bistå bestemte lande med at spille en førende rolle i dette spørgsmål.

- VIII. EF og dets medlemsstater vil arbejde i partnerskab med andre donorer, FN-organisationer og via styringsstrukturer for globale initiativer og instrumenter, som f.eks. den globale fond for bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria (GFATM), Den Globale Alliance for Vacciner og Vaccination og offentlig-private partnerskaber, for at udbygge de tilsagn om og aktioner til at opkvalificere sundhedspersonalet, der indgår i deres arbejdsplaner og økonomiske afgørelser.
- IX. EF og dets medlemsstater støtter udviklingen af initiativer, der styrker lokalsamfunds inddragelse og deltagelse i planlægning og levering af sundhedsydelser, og vil øge sin støtte til lokalsamfund, der påtager sig en stadig større del af byrden ved sundhedsplejen.
- X. Kommissionen og medlemsstaterne vil bistå Den Afrikanske Union (AU) og det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD) med at styre og koordinere et stærkt afrikansk svar på krisen vedrørende menneskelige ressourcer i betragtning af den alvorlige mangel på sundhedspersonale i mange afrikanske lande.
- XI. EF og dets medlemsstater vil arbejde for at sikre sammenhæng mellem sundhedspersonalepolitikker og -strategier og politikker om migration og om Afrika.
- XII. EF og dets medlemsstater vil arbejde for at styrke den internationale indsats for bedre styring af menneskelige ressourcer for således at sikre, at der fuldt ud tages hensyn til behovene i de lande, der står over for en sundhedspersonalekrise, samtidig med at enkeltpersoners ret til legalt at passere nationale grænser respekteres fuldt ud."
-